

Utjecaj dupliciranih logopedskih terapija na motivaciju i ponašanje djeteta

Šuljić Wasilewski, Karmen; Srbljinović, Lucija; Herceg Beljak, Nikolina

Source / Izvornik: **Izazovi moderne logopedije - perspektiva i iskustva logopeda današnjice: zbornik sažetaka, 2022, 131 - 132**

Conference paper / Rad u zborniku

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:257:282222>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International/Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerada 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-05**

Repository / Repozitorij:

[SUVAG Polyclinic Repository](#)

Karmen Šuljić Wasilewski, karmensuljic@gmail.com
Poliklinika za rehabilitaciju slušanja i govora SUVAG; Zagreb

Lucija Srblić, srblijinovic@gmail.com
Centar za rehabilitaciju Zagreb, Zagreb

Nikolina Herceg Beljak, nhbeljak@gmail.com
Dječji vrtić Izvor; Samobor

UTJECAJ DUPLICIRANIH LOGOPEDSKIH TERAPIJA NA MOTIVACIJU I PONAŠANJE DJETETA

Jedno od osnovnih načela rane intervencije u djetinjstvu je pružanje usluga od strane više stručnjaka djelovanjem transdisciplinarnog tima. Takav pristup podrazumijeva dijeljenje stručnih uloga kako bi komunikacija, interakcija i suradnja bile ostvarene među članovima tima (King i sur., 2009). Transdisciplinarni tim obilježen je predanošću njegovih članova za podučavanjem, učenjem i zajedničkim radom kako bi se izvršile koordinirane usluge (Fewell, 1983 i Peterson, 1987; prema King i sur., 2009.). Primarna uloga stručnjaka u okviru pružanja terapijskih usluga je pružiti razumljive, značajne, nepristrane i objektivne informacije o djetetu i usluzi koju pruža (Moeller i sur., 2013.), ali i očekivati istu razinu informacija od roditelja vezano uz dijete i različite usluge koje dobiva. Osim toga, potrebno je pružiti intervenciju koja je funkcionalna i odgovara potrebama i prioritetima djeteta i cijele obitelji. Međutim, što se dogodi kada s jednim djetetom uistinu radi više stručnjaka, posebice stručnjaka istog profila, no oni nisu međusobno usklađeni? Rizici koji se postavljaju pred dijete uključuju: nepodudaranje terapijskih ciljeva koji međusobno mogu dovesti do interferencije, zasićenost dupliciranim, istovjetnim terapijama koje dovode do manjka djetetove motivacije i otpora, a produžavaju terapijski tijek te istovremeno dovode do preopterećivanja djeteta, obitelji i sustava, dok su potrebe djeteta nezadovoljene. Cilj ovog istraživanja je, stoga, utvrditi utjecaj dupliciranih logopedskih terapija na motivaciju i ponašanje djeteta pruženih od stručnjaka koji međusobno ne dijele informacije. Prema ekološko-sistemske teoriji, suradnja roditelja i stručnjaka te stručnjaka međusobno, kao i tvorba zajedničkih ciljeva koji su djetetu funkcionalni i individualno primjenjeni i koji povezuju sve bitne faktore u djetetovom razvoju (kognitivni, emocionalni, psihološki, jezični i fizički) je od ključne važnosti za ostvarenje optimalnog napretka (Bronfenbrenner, 1979). Istraživanje se provodi putem ankete koju ispunjavaju logopedi zaposleni unutar svih sustava koji pružaju individualnu terapijsku podršku djeci predškolske dobi i njihovim obiteljima. Očekuje se kako će djeca, koja su uključena u terapijski rad s više logopeda istovremeno, koji međusobno ne dijele informacije, pokazivati veći otpor i zasićenost radom te manjak motivacije, od djece koja su uključena u terapijski rad s više logopeda istovremeno, koji međusobno dijele informacije i surađuju. Osim toga, očekuje se da će logopedi za uključenost u drugu logopedsku terapiju saznati indirektno, umjesto putem informativnog razgovora s roditeljima. Istraživanje se provodi s posebnim stručnim doprinosom poticanja stručnjaka i roditelja na otvorenu komunikaciju i stručnjaka logopeda na međusobnu suradnju te zajedničko donošenje terapijskih ciljeva za isto dijete sa svrhom pružanja valjane, razvojno prikladne i individualizirane podrške djetetu i obitelji.

Ključne riječi: *suradnja stručnjaka, komunikacija s obiteljima, otpor djeteta, motivacija*

THE MULTIPLIED SPEECH AND LANGUAGE THERAPIES EFFECT ON THE MOTIVATION AND THE BEHAVIOUR OF THE CHILD

One of the basic principles of the childhood early intervention is that the service is provided by the transdisciplinary team approach. Transdisciplinary service is defined as the sharing of roles across disciplinary boundaries so that communication, interaction and cooperation are maximized among team members (King et al., 2009). It is characterized by the commitment of its members to teach, learn and work together to perform coordinated services (Fewell, 1983, Peterson, 1987; cited in King et al. 2009). The service provider needs to share information and experience that is comprehensive, meaningful and unbiased (Moeller et al., 2013), but also expect the same amount of information related to the child and the services it is receiving from the child's parents. Alongside, it is necessary to provide the service that is functional and that corresponds to the needs and priorities of the child itself, but also to the family as a whole. However, what happens when there are more experts working with one child, especially experts of the same profile, but they are not mutually coordinated? The risks set for the child include: disparity of therapeutical goals that can interfere with one another, the child being overwhelmed with multiplied therapies that lead to lack of motivation and resistance, prolongation of the therapeutical flow and lastly, child, family and system overload whilst the needs of the child are unfulfilled. Therefore, the aim of this study is to determine the effect of multiplied speech and language therapies, provided by the experts that don't share the information, on the motivation and the behaviour of the child. According to the ecology-system theory, cooperation of parents and experts and the experts mutually, as well as mutual setting of the goals that are functional and individually applied and that connect all of the crucial factors in the child's development (cognitive, emotional, psychological, language and physical) are of the key importance for achieving the optimal progress (Bronfenbrenner, 1979). The study is conducted via survey fulfilled by speech and language therapists (SLTs) working across all the professional areas that provide individual therapy services to preechol aged children and their families. It is expected that the children, involved in the therapy sessions with more SLTs simultaneously, that don't share the information mutually, will show larger resistance and therapy overwhelm, than the children involved in the therapy sessions with those SLTs who do share information and cooperate. Withal, it is expected that the SLTs will be informed about the child's inclusion in more than one speech and language therapy indirectly, and not by through an informative interview with the child's parents. The study is conducted with the special professional contribution of encouraging experts and parents on open communication along with speech and language specialists on mutual cooperation and goal setting for the same child with the purpose of providing meaningful, developmentally appropriate and individualised support to the child and family.

Keywords: *experts cooperation, communication with families, child resistance, motivation*